

ምዕራፍ 10

አቤቱ፡ ለምን ርቀህ ቆምህ? በመከራም ጊዜ ለምን ትሰወራለህ?

2 በኃጢአተኛ ትዕቢት ድሀ ይናደዳል፤ ባለቤት ተንኩላቸው ተጠመዱ።

3 ኃጢአተኛ በነፍሱ ፈቃድ ይወደሳልና፤ ዓመፀኛም ይባርካል።

4 ኃጢአተኛ እግዚአብሔርን አበሳጩው፤ እንደ ቊጣውም ብዛት አይመራመረውም በእርሱ ፊት እግዚአብሔር የለም።

5 መንገዱ ሁሉ የረከሰ ነው፤ ፍርድህም በፊቱ የፈረሰ ነው፤ ጠላቶችንም ሁሉ ይገዛቸዋል።

6 በልቡ ይላል። ለልጅ ልጅ አልታወክም ክፉም አያገኘኝም።

7 አፉ መርገምንና ሽንገላን ተንኩልን የተመላ ነው፤ ከምላሱ በታች ጉዳትና መከራ ነው።

8 በመንደሮች መሸመቅያ ይቀመጣል ንጹሐንን በስውር ይገድል ዘንድ፤ ዓይኖቹም ወደ ድኃ ይመለከታሉ።

9 እንደ አንበሳ በችፍግ ዱር በስውር ይሸምቃል፤ ድሀውን ለመንጠቅ ያደባል፤ ድሀውን ይነጥቀዋል በአሽክላውም ይስበዋል።

10 ድሀ ይዋረዳል፤ ይጎብጣል፤ በኃያላኑም እጅግ ይወድቃል።

11 በልቡም ይላል። እግዚአብሔር ረስቶኛል፤ ፈጽሞም እንዳያይ ፊቱን ሰወረ።

12 አቤቱ አምላክ ሆይ፤ ተነሥ እጅህም ከፍ ከፍ ትበል፤ ድሆችን አትርሳ።

13 ኃጢአተኛ ስለ ምን እግዚአብሔርን አስቆጣው? በልቡ። አይመራመረኝም ይላልና።

14 አየኸው፤ አንተ ከፋትንና ቊጣን ትመለከታለህና በእጅህ ፍዳውን ለመስጠት፤ ድሀ ራሱን ለአንተ ይተዋል፤ ለድሀ አደግም ረዳቱ አንተ ነህ።

15 የኃጢአተኛንና የክፉን ከንድ ሰበር፤ የኃጢአቱንም ብድራት ክፈል ሌላ እስከማይገኝ ድረስ።

16 እግዚአብሔር ለዘላለም ይነግሣል፤ አሕዛብ ከምድሩ ይጠፋሉ።

17 እግዚአብሔር የድሆችን ምኞት ሰማ፤ ጆሮውም የልባቸውን አሳብ አደመጠች፤

18 ፍርዱ ለድሀ አደግና ለችግረኛ ይደረግ ዘንድ፤ ሰዎች በምድር ላይ አፋቸውን ከፍ ከፍ ማድረግ እንዳይደግሙ።